

[Freddy Madsen.]

pensionisterne og deres nulløsning. Nu er det måske for meget sagt, at det er en nulløsning, og jeg gjorde også selv opmærksom på, at de i en 4-årig periode ville få en stigning på 0,9 pct. Dertil kommer naturligvis – og det har jeg ikke bestridt – dyrtidsreguleringen, men jeg sammenlignede det udtrykkeligt med den 2 pct.s løsning, der er lavet for arbejderne i de kommende to år, men selv om vi ikke synes, det er rimeligt at tale om 2 pct. ved siden af dyrtidsreguleringen, er der for folkepensionisterne kun tale om 0,9 pct. ved siden af dyrtidsreguleringen. Det er i hvert fald de tal, som finansministeren selv har lagt på bordet.

Må jeg så sige til økonomiministeren, at jeg beklager, jeg har bragt et forkert tal frem i debatten. Det er mig, der har talt om de 40 mia kr. Det er en rent teknisk fejl, der skulle have stået 10 mia kr., og jeg beklager at jeg ikke fik det bremsat.

Nu siger økonomiministeren så til gengæld, at det kun drejer sig om 2 mia kr. Det fik mig til at tænke på den gamle vits om de to lystfiskere, hvor den ene siger: i går fik jeg en ørred på 15 kg på krogen, og så siger den anden: i går fik jeg en lygte med et tændt lys på krogen, hvorefter den første siger: det er løgn. Så siger den anden: nå, all right, hvis du trækker de 10 kg fra, så slukker jeg lyset i lygten. Nu har jeg altså trukket kiloene fra, så håber jeg, at økonomiministeren til gengæld vil slukke det lille blafrende tællelys, som han har tændt omkring jordværdistigningerne.

Jeg synes, vi skal lade fejltagelserne ligge og holde os til kendsgerningerne på dette område. Jeg formoder, da det vistnok er under økonomiministerens ressource at Danmarks Statistik sorterer, at han så også vil anerkende Statistisk Årbog fra 1976, som fortæller, at der i alt i lån i fast ejendom i 1975 er optaget 57 mia kr. – det står på s. 294. Af disse lån er 15 mia kr. tinglyst som tillægslån. Det er vores opfattelse, at en betydelig del af disse tillægslån er anvendt til privatforbrug. Der er andre, der deler den opfattelse. Realkreditinstitutterne har nemlig opgjort, at der efter deres skøn pumpes omkring 7 mia kr. direkte ud i det private forbrug. Det er nu nok noget i underkanten, men all right, selv om vi holder os til det, rimer det jo meget godt sammen med den tommelfingerregel, at det er halvdelen af den belåning, som foregår, og at det ligger meget tæt ved det underskud, vi samtidig har på valutabalancen.

Så siger økonomiministeren om det, vi har sagt om at genskabe den fulde beskæftigelse, at der er en række fordomme, der må falde. Vi skulle være yderst tilfredse, om regeringen ville lade en række fordomme falde, eller om den i hvert fald ville prøve at tænke knap så traditionelt som det, man har været vant til. Vi har ikke noget håb om – og det var jo også det, jeg sagde i mit første indlæg – at man skal have de store visioner. Det blev også bekræftet af hr. Erling Olsen, som sagde, at det, der var målet for socialdemokratiet, var at bevare det nuværende samfundssystem, som enhver ved på en lang række områder, når det gælder beskæftigelsen, når det gælder om at skabe ordentlige og gode forhold for arbejdende mennesker, for lang tid siden har vist sig ude af stand til at klare problemerne.

Men nu vel. Det, som økonomiministeren talte for, og som han kaldte for fordomme, var, at vi ikke fra vores side ville være med i de indtrængende appeller først og fremmest til arbejderne om, at de skulle vise tilbageholdenhed. Nej, sagde økonomiministeren, hvis problemerne skal klares, skal der vises tilbageholdenhed ikke alene af private erhvervsdrivende o. lign, men så skal der også vises tilbageholdenhed af lønmodtagerne. Det lyder uhyre smukt, men vi kender jo realiteterne i den politik, der er ført. Vi ved, at det i hele denne periode først og fremmest har været arbejderne, man har været ude efter. Hvad er det egentlig, man har gjort for at begrænse indkomsten for dem, som virkelig ejede værdierne, dem, som virkelig har de store indkomster, dem, som virkelig har mulighed for at vise tilbageholdenhed? Jeg skal tage et enkelt eksempel.

Vi gennemførte dette lønstop forleden dag. Naturligvis vil man sige: åh ja, men dette lønstop gælder for alle, det gælder både for arbejdsmanden, der har 24 kr. 80 øre i timen, og for ØKs direktører, som har langt over en mill. kr. i indtægt. Der er altså bare den forskel i den sag, at det er arbejdsmanden med de 24 kr. 80 øre, som er kommet i klemme ved, at regeringen har gennemført nye afgifter, som for en almindelig familie på årsbasis betyder mindst 3.000 kr., at de i kraft af boligforliget har gennemført store husleje-forhøjelser og på alle områder har strammet grebet omkring almindelige menneskers økonomi. Så kommer man og taler om, at der skal vises tilbageholdenhed fra begge sider. Ja men er man da ikke snart færdig med den snak? Kan man da ikke